

усмихваше се тя и тичаше въ кжщи, да си изглади полата и жакетчето за вечерята.

И когато белгийският параходъ си заминаваше, на фалтборда вистѣха тѣхнитѣ нови приятели и гледаха къмъ хубавата левантинка, която имъ махаше цвѣтната си кърпичка, докато параходътъ завиеше задъ вълнолома.

Жоржета знаеше, че най-голѣмата радостъ за моряка е да има кой и следъ него да развѣй една копринена кърпичка.

Така тя благодарѣше на своитѣ приятели за поздрава, който тѣ носѣха на нея и Богдана отъ далечни страни.